

и сега да страдаме? Ние насилствено и беззаконно като сме биле грабнати отъ мжжнетѣ, които сега ни иматъ, та за толкозъ дълго врѣме сме биле прѣнебрѣгнати отъ братията и отъ бащитѣ си, тоестъ до колкото било доволно да свърже насъ съ най-голѣмитѣ ни нужди, въ отношение къмъ най-вѣрлитѣ ни врагове. Това продължително врѣме направи ни, щото днесъ да се боемъ за безаконнитѣ ни насилници, когато воюватъ, и да плачимъ когато умиратъ. Защо не сте дошли да ни избавите, когато още сме биле дѣвци отъ ония, които ни сж онеправдале? а сега ставате причина за да отлжчвате съпрузи отъ мжжнетѣ си и майки отъ чадата си, и на насъ нещастницитѣ позволявате една трогателна помощъ отъ нерадение и на онова прѣдателство. Не ли? Тѣй сме биле възлюблени отъ тѣхъ, тѣй и днесъ се умилюваме отъ Васъ! Ако напримеръ се случеше за да воювате помежду си по нѣкоя друга причина, тогазъ не трѣбваше ли да прѣстанете отъ бойтъ, като чрѣзъ насъ сте станале сродници: дѣдовци, сватове и близки домашни сродници съ ония, съ които воюватъ противъ Васъ? Но ако сражението става поради насъ, тогазъ земете ни и заедно съ зетовѣтъ и чадата ни, и ни възвърнете при бащитѣ и сродницитѣ ни. Много Ви се молимъ, да не ни лишите нито отъ чадата нито отъ мжжнетѣ ни, за да не станемъ повторно робини“.

Много таквизъ нѣща изрѣкла Ерсилія, а другитѣ невести умолявале; и по поводъ на горѣказаннитѣ съвѣщания направили възлияния за примирие, и войводитѣ на двѣтъ противоположни станове дошли до споразумение;